

Dosarul nr. 2ra-1735/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Șușchevici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Pahopol, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Igor Bolea, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Bolea împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Hâncești al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Dumitru Damian cu privire la încasarea prejudiciului moral, material și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 08 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Igor Bolea și a fost menținută hotărârea din 02 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2019, Igor Bolea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI al RM, intervenient accesoriu Dumitru Damian, solicitând încasarea, din contul pârâților Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI al RM în beneficiul reclamantului suma de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale agentului constator; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM și Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI al RM în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecare a cauzei suportate în cauza contravențională în valoare de 7100 de lei; încasarea din contul pârâților Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI al RM, în beneficiul reclamantului prejudiciul material sub forma venitului ratat în valoare de 10400 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 08 iulie 2017, în privința sa, a fost întocmit de agentul constator procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI XXXXXXXX și emisă decizia de sancționare în baza art.XXX alin.(X) din

Codul contravențional, fiindu-i aplicată o amendă în mărime de 6 unități convenționale.

A menționat că, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare adoptată, la 06 ianuarie 2018 a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 08 iulie 2017 la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza.

A relatat reclamantul că, urmare a examinării contestației, de către Judecătoria Hâncești, sediul central, la 22 martie 2018, a fost emisă hotărârea, potrivit căruia a fost încetat procesul contravențional, care a devenind irevocabilă.

A considerat reclamantul că, urmare a întocmirii procesului contravențional, i-au fost lezate drepturile și interesele legitime, fapt pentru care în temeiul legislației în vigoare solicită repararea prejudiciului cauzat.

A menționat reclamantul că, ca urmare a cauzei contravenționale ilegale investigată împotriva sa, beneficiază de dreptul legal de a înainta o cerere în temeiul Legii nr. 1545 în vederea compensării prejudiciilor suportate ca urmare a tragerii ilegale la răspundere contravențională.

Cu referire la prejudiciul moral a explicat reclamantul că, reieșind din circumstanțele cauzei constatate prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul central, rezultă cert faptul că, reclamantul a fost supus unor tratamente/atitudini din partea agentului constatator, or, în primul rând în fața prietenilor reclamantului (care au fost și martori în dosarul contravențional), agentul constatator l-a învinuit pe reclamant că, nu are asupra sa permis de conducere, respectiv acesta încalcă legea și este pasibil de a fi tras la răspundere contravențională, însă prin hotărârea judecătorească a fost constatat contrariu.

A susținut reclamantul că, agentul constatator i-a ridicat permisul de conducere fără un temei legal pe o perioadă considerabilă începând cu 08 iulie 2017 până la 10 iulie 2017, astfel, în această perioadă de timp nu a putut circula cu automobilul, mai mult de atât, a fost nevoit să se deplaseze la sediul organului de poliție pentru a solicita permisul de conducere, ridicat de agentul constatator.

Astfel, a menționat că, prin asemenea acțiuni ilegale și imorale exercitate de către agentul constatator reclamantul a fost demoralizat psihic, a trăit un sentiment incontestabil de umilință și acest caz a fost cunoscut și de prietenii acestuia, rude, colaboratori de poliție din cadrul Inspectoratului, fapt care generează existența unui prejudiciu moral și dreptul reclamantului de a pretinde la acest prejudiciu.

A invocat reclamantul că, pe parcursul judecării cauzei contravenționale, permanent se afla în stare de stres, fiind conștient de faptul că, nu poartă nici o vină. Totodată, a specificat că, pe lângă faptul că, i-a fost ridicat permisul, la fața locului, agentul constatator intenționa să efectueze ilegal și percheziție în mijlocul de transport, acțiuni care de asemenea au trezit sentimente de umilință față de reclamant.

A mai indică reclamantul că, a suportat și prejudiciul material ce se atestă prin bonurile de plată anexate la materialele cauzei, or, reclamantul pe perioada când permisul de conducere i-a fost ridicat a fost nevoit să se deplaseze cu taxiul, iar în partea ce tine de profitul ratat, a menționat reclamantul că, în perioada când se deplasa la instanța de judecată în acțiunea contravențională, era în imposibilitate să se prezinte la locul de muncă pentru a deservi pacienții, respectiv, a fost nevoit

permanent să amâne programările stabilite cu pacienții pentru a se prezenta la ședințele de judecată.

De asemenea, reclamantul a menționat că, fiind nevoit să se prezinte la ședințele de judecată, acesta rata aproape toată ziua de muncă având în vedere că, locul de muncă este în Chișinău, iar el se deplasa la ședința de judecată la Judecătoria Hâncești, astfel, incontestabil se atestă existența unui venit ratat atestat și prin certificatul eliberat de întreprinderea la care reclamantul este angajat.

Cu titlu informativ reclamantul a prezentat graficul ședințelor de judecată care au fost pe cauza contravențională, zile în care reclamantul nu a putut să se prezinte la muncă: 24 august 2017 ora 15.30; 15 noiembrie 2017 ora 15:00; 28 decembrie 2017, ora 13:00; 28 februarie 2018, ora 14:00; 22 martie 2018, ora 09:00.

Astfel a susținut că, timpul de muncă pierdut de reclamant, care el putea să îl acorde pacienților, a fost ratat pentru a demonstra nevinovăția în instanța de judecată, în aceeași ordine de idei, specifică faptul că, potrivit art. 95 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească poate obliga partea care a intentat cu rea-credință o acțiune nefondată sau care s-a opus insistent judecării juste și rapide a cauzei să despăgubească cealaltă parte pentru timpul de muncă pierdut. Instanța stabilește cuantumul acestor despăgubiri în limite rezonabile în funcție de circumstanțele cauzei și de remunerarea muncii din profesia respectivă.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pârâților Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM, Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI al RM în beneficiul reclamantului suma de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale agentului constator; a cheltuielilor de judecare a cauzei suportate în cauza contravențională în valoare de 7100 de lei și a prejudiciul material sub forma venitului ratat în valoare de 10400 de lei.

Prin hotărârea din 02 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Igor Bolea, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 martie 2021, Igor Bolea reprezentant de avocatul Cristian Iustin, a declarat apel împotriva hotărârii din 02 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

Prin decizia din 08 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Igor Bolea, reprezentat de avocatul Cristian Iustin și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art.1398 alin.(1) și (2), art.1405, art.1422 alin.(1), 1423 alin.(1) și (2), precum și prevederile Legii nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, și a conchis că, Igor Bolea în temeiul art.6 lit. a) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. nr.1545-XIII din 25 februarie 1998, nu are dreptul la repararea prejudiciului în cadrul procesului civil, or, Igor Bolea nu cade sub incidența Legii 1545 din 25.02.1998 în profida faptului că, potrivit jurisprudenței CEDO în materia contravențională Curtea a stabilit, în funcție de gravitatea sancțiunii, în anumite decizii, că aceste fapte aparțin „materiei penale”, însă aplicabilitatea Legii 1545 nu poate fi extinsă fiindcă

legiuitorului a limitat cazurile în care este posibilă solicitarea reparării prejudiciului material sau moral, aceste cazuri fiind exhaustiv prevăzute de legislator.

În acest context, instanța de apel a respins argumentele apelantului Igor Bolea în ceea ce privește dreptul reclamantului de a cere despăgubire în cazul din speță, or, acesta nu se încadrează prevederilor legale, dispozițiilor art.3 pct. d) și art.6 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25 februarie 1998.

La 28 septembrie 2021, Igor Bolea a declarat recurs împotriva deciziei din 08 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, rejudecarea cauzei în instanța de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

A menționat că prin refuzul intenționat, vădit ilegal, de a examina cauza contravențională în termenul prevăzut de lege, instanțele naționale au trecut peste toate limitele legale, iar circumstanțele în care judecătorii refuză să acționeze, au provocat daune morale și materiale irecuperabile.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a emis deciziei la 08 iulie 2021 și expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 23 septembrie 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. (f.d.172)

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat de Igor Bolea împotriva deciziei din 08 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 28 septembrie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 15 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 09 noiembrie 2021 și la 12 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM și Inspectoratului de Poliție Hâncești al IGP al MAI al RM, au depus referințe, prin care au solicitat de a considera recursul declarat de Igor Bolea ca fiind inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Bolea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Bolea, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Igor Bolea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru